

hoặc ba năm thăng một cấp, vị này vốn là một sĩ quan nhiệt tình, năng nổ, không mắc sai phạm dù ở mức thấp nhất bị phê bình, khiển trách, vậy mà liền tù tì 18 năm không thay quân hàm. Lần nào Đại úy mốt thối mắc, cấp trên đều trả lời chung chung: Lý lịch đồng chí có một vài điều chưa xác minh được, đang thẩm tra. Xác minh cái gì, không nói! Thế rồi mọi chuyện cũng phải đến hồi kết, Đại úy mốt nhận quyết định nghỉ hưu và lon “an ủi” thiếu tá (trong khi các chiến hữu cùng lứa đều đã thiếu tướng, đại tá cả). Sau này cơ quan cán bộ mới hé lộ thông tin từ “hộp đen”, trong hồ sơ còn lưu một thư tố giác: “...tôi nhớ không lầm là hồi Tổng khởi nghĩa tháng 8- 1945, một lần đã nhìn thấy ông P.H (tên của vị nọ) đi biểu tình trong hàng ngũ của bọn Đại Việt”. Thời chiến, hai miền còn chia cắt không có điều kiện kiểm chứng thông tin trên dấu chỉ là nặc danh, lời lẽ cũng không có sự khẳng định chắc chắn. Đến khi nghị án được làm sáng tỏ, trước cách mạng Đại úy mốt không tham gia tổ chức phản động nào, chờ được vạ má sưng.

Trong gần hai chục năm quân ngũ, ông Doãn Quỳnh cũng gặp trường hợp tương tự Đại úy mốt, quân hàm bị “ôm” mà không biết nguyên nhân. Thời kỳ đầu ông thăng tiến khá nhanh, 10 năm từ binh nhì lên đến đại úy. Thế rồi những năm sau đó, không hiểu chuyện gì mà sao vạch cũng “mốt”. Chờ mãi vẫn không đến lượt, cách đối xử của đơn vị chủ quản cũng